

Štiri sveče

Štiri sveče so počasi izgorevale. Prostor je bil popolnoma tih, in lahko si slišal njihov pogovor.

Prva je rekla: "Jaz sem MIR. Ampak ljudje me ne znajo obdržati: zdi se mi, da mi ne preostane drugega, kot da ugasnem!". Tako, počasi, počasi, sveča popolnoma ugasne.

Druga pravi: "Jaz sem VERA. Žal ne služim ničemur. Ljudje nočejo vedeti zame in zato nima smisla, da ostanem prižgana." Komaj je nehala govoriti, jo je lahna sapa ugasnila.

Zelo žalostna pravi tretja sveča: "Jaz sem LJUBEZEN. Nimam moči ostati prižgana. Ljudje me ne upoštevajo in se ne zavedajo mojega pomena. Svoje drage bolj sovražijo kot ljubijo." In sveča ugasne.

Nepričakovano vstopi v sobo otrok in vidi ugasnjene sveče. Prestrašen zaradi teme pravi: "Ampak kaj počnete! Morale bi ostati prižgane, strah me je teme!". In ko to izreče, pade v jok.

Torej četrta sveča pravi: "Ne obupaj, ne joči: dokler bom gorela, lahko zmeraj ponovno prižgeva ostale sveče: Jaz sem UPANJE".

Z žarečimi objokanimi očmi otrok prime svečo upanja in prižge ostale sveče.

Vir:

Posredovala: Nik